

EDGARD TIJTGAT (1882-1951)

1925

Edgard Tijtgat werd geboren te Gent op 14 januari 1882 en overleed op 21 mei 1951. Zijn middelbare studiën volbracht hij in St. Barbara College te Gent en zijn hogere studiën aan de Rijksuniversiteit te Gent, waar hij in juli 1904 gepromoveerd werd tot doctor in de genees-, heel- en verloskunde met de grootste onderscheiding. Zeer vroeg had hij zich aangetrokken gevoeld door de chirurgie,

die toen, dank zij de toepassing van de aseptische methodes, hare eerste wonderen verrichtte.

Als jonge arts ondernam hij een studiereis en bezocht verschillende vermaarde heelkundige centra van het buitenland. Hij verbleef enkele maanden te Heidelberg en te Berlijn en was een tijdlang buitenlands assistent in de dienst van Professor Tuffier te Parijs.

Teruggekomen te Gent in 1905, werd hij tot assistent benoemd bij de Heelkundige Kliniek en Polikliniek onder de leiding van de Professoren Van Imschoot en De Cock. Dit ambt vervulde hij tot in 1912. Belangrijke publikaties zagen het licht gedurende deze periode, vrucht van klinische waarnemingen en van experimentele onderzoeken uitgevoerd in het laboratorium van Professor J. F. Heymans.

In 1912 behaalde hij de titel van speciale Doctor in de Heelkunde met een zeer gedocumenteerd en origineel proefschrift over het longemphyseem en het volgende jaar werd hij benoemd tot speciaal geaggregeerde bij de universiteit. In 1912 vestigde hij zich als privaat chirurg te Gent. Niettegenstaande de drukke bezigheden, die hem door een omvangrijke en steeds toenemende cliënteel werden opgelegd, vond Edgar Tijtgat toch steeds de nodige tijd om zijn wetenschappelijke studies door te voeren, tal van publikaties te laten verschijnen en een actief medewerker te blijven van verschillende geneeskundige verenigingen. Hij was ook een der allereersten om nederlandstalige mededelingen te doen in ons land. In de „Vlaamsche Natuur- en Wetenschappelijke Congressen” verscheen hij herhaalde malen op het podium om het woord te nemen.

In 1925 werd Edgar Tijtgat tot docent in de Algemene en Speciale Heelkundige Ziekteleer benoemd, als opvolger van Professor Fritz De Beule, die naar de Chirurgische Kliniek was overgegaan.

Op 28 februari 1932 werd hij tot buitengewoon hoogleraar en op 17 februari 1937 tot gewoon hoogleraar benoemd.

Hij was Dekan van de Geneeskundige Faculteit gedurende het academisch jaar 1934-1935.

Hij was actief lid van talrijke binnenlandse en buitenlandse wetenschappelijke verenigingen onder meer van de Société Belge de Chirurgie, die hem als voorzitter verkoos in 1929 en van de Société Royale de Médecine de Gand, waarvan hij ook gedurende 3 jaar het voorzitterschap waarnam.

Op 25 januari 1941 werd hij in de Académie Royale de Médecine de Belgique als briefwisselend lid ontvangen en in 1948 als titelvoerend lid.

Edgard Tijtgat was officier in de Leopoldsorde en in de Kroonorde.

Hij overleed op 21 mei 1951 na een kortstondige ziekte in de ouderdom van 69 jaar.

Professor Tijtgat is een uitmuntend leraar geweest die een ganse generatie vlaamse geneesheren heeft ingewijd in de problemen van de moderne chirurgische diagnostiek en therapie. Zijn gepubliceerde leergang is nog steeds een nuttig handboek gebleven voor vele afgestudeerden, en is een der allereerste standaardwerken over heelkunde in de nederlandse taal.

Zijn originele wetenschappelijke publikaties hebben betrekking tot verschillende domeinen van de chirurgie. We mogen hier vermelden zijn congresverslagen over de maligne tumoren van het beenderstelsel en over de pathologie van de slagaders.

Maar vooral zijne studies over de lumbaire anesthesie, over de late resultaten van borstkanker-chirurgie en over de behandeling van de ziekten van de galwegen. Voor dit laatste onderwerp had hij een duidelijke voorliefde.

Hij is een van de eerste voorstanders geweest van de vroegtijdige operatie in gevallen van acute cholecystitis en heeft in dit verband baanbrekend werk gepresteerd : toen hij in 1931 een studie hierover liet verschijnen ontmoette hij ernstige tegenspraak in de geneeskundige wereld.

Sindsdien hebben de gedachten aanzienlijk geëvolueerd en hebben de meeste opponenten moeten aanvaarden dat het standpunt van E. Tijtgat wel het juiste was. Professor Tijtgat was benevens dit een uitstekend chirurg, een clinicus van eerste rang, een geneesheer zich wel bewust van de hoogheid van zijn roeping.

In zijn dagelijkse omgang met zijne medemensen en met zijn leerlingen was hij steeds buitengewoon vriendelijk en eenvoudig; altijd bereidwillig om een dienst te bewijzen, een moeilijk vraagstuk op te klaren.

Een echte ras-gentleman in de volle betekenis van het woord, een verfijnde kunstminnaar, die een bewonderenswaardige verzameling moderne schilderijen bezat en uiteindelijk een cultuurmens met een enorme belesenheid en een omvangrijke eruditie op velerlei gebied vooral in de geschiedenis van de genees-

kunde, die tot in de allerlaatste jaren van zijn leven een van zijn geliefkoosde onderwerpen is gebleven.

P. C. VAN DER LINDEN.

PUBLIKATIES VAN EDGARD TYTGAT

IN BOEKVORM

Algemene heilkundige Pathologie (2 delen).

Bijzondere Heilkundige Pathologie (3 delen). Standaardboekhandel, 1945.

WETENSCHAPPELIJKE BIJDAGEN

In *Bulletins de l'Académie Royale de Médecine de Belgique* :

Étude clinique et anatomo-pathologique de deux cas de sténose du pylore chez les enfants, opérés par gastro-entérostomie, 1920.

Les injections intraveineuses d'hexaméthylène-tétramine dans le traitement des fractures de la base du crâne, 1927.

La cholécystectomie précoce est-elle le traitement de la cholécystite aiguë? 1931.

Le paradoxe des effets prolongés des injections anesthésiantes dans les algies et les troubles fonctionnels VIS. Tome VI, 1946-47.

Les résultats éloignés du traitement chirurgical du cancer du sein. VIS série, Tome VIII, n° 10, 1943.

In *„Bulletins et Annales de la Société Royale de Médecine de Gand”* :

Recherches expérimentales sur l'influence des injections intra-artérielles sur l'arrêt de la respiration au cours de l'anesthésie, 1906.

Luxation rétrosternale de la clavicule (in samenwerking), 1907.

Pseudosarcome et pseudoleucémie (in samenwerking), 1907.

Note sur un cas d'ectromélie, 1907.

A propos des paratidites post-opératoires, 1908.

Varicocèle idiopathique et albuminurie, 1908.

Un cas remarquable de guérison de hernie ombilicale embryonnaire, 1909.

Contribution à l'étude des tumeurs mixtes de la grande sous-maxillaire, 1909.

Le traitement des affections chirurgicales dans le diabète, 1911.

Un cas de spondylite traumatique, 1911.

Fracture du crâne, méningite purulente, méningocèle, guérison, 1911.

A propos de la méthode de Beck, 1911.

La méthode de Beck dans le traitement des affections tuberculeuses, 1911.

Vasectomie dans un cas de cancer inopérable de la prostate, 1912.

Contribution à l'étude des hydrocèles communicantes, 1912.

Fracture spontanée des rotules; traitement opératoire des fractures de la rotule, 1913.

Les dernières opérations pour la cure de l'extrophe vésicales, 1913.

Rupture du tendon rotulien, 1913.

Traitement chirurgical de l'emphysème pulmonaire, 1913.

La paralysie ischémique de Volkman et son traitement (in samenwerking), 1919.

Obstruction intestinale par enthérolithe, 1919.

La tuberculose de l'estomac, 1919.

Les valgus talus paralytiques traités par anastomoses tendineuses multiples, 1920.

La Rachianesthésie, 1922.

Extirpation de l'aponévrose palmaire dans la maladie de Dupuytren, 1922.

Tumeurs calcaires symétriques des jambes (in samenwerking), 1922.

A propos de certaines confusions dans le diagnostic de l'appendicite, 1923.

Réimplantation buccale de Sténon (in samenwerking), 1924.

Quelques considérations sur le traitement des fractures de fémur, 1924.

A propos de la signification des tumeurs osseuses à cellules géantes, 1925.

A propos des ruptures tendineuses, 1926.

L'emploi des solutions hypertoniques de chlorure de sodium dans l'occlusion intestinale, 1929.

Traitement des hémoroides par injections sclérosantes, 1929.

Le bilan des dernières années en matière du cancer du sein, 1930.

Remarques concernant le diagnostic des tumeurs cérébrales, 1932.

Tuberculose pulmonaire et chirurgie, 1932.

Les indications opératoires dans la lithiase biliaire (Janv.-fév. 1934).

La phrénicectomie dans la thérapeutique des tuberculoses pleuro-pulmonaires, in *Livre jubilaire de la Société Royale de Médecine de Gand*, 1934.

In *„Congrès français de Chirurgie* :

La Rachianesthésie, 1928.

Les injections intraveineuses d'hexaméthylène dans le traitement des fractures de la base du crâne.

In *„Bruxelles Médical”* :

La signification chirurgicale des tumeurs osseuses à cellules géantes. Journée gantoise des Journées médicales, 1928.

Les indications opératoires en pathologie hépatocobiliaire. Journées Médicales, 1932.

In *„Archives d'Électricité médicale”* :

Action de la fulguration sur les tissus normaux (in samenwerking), 1908.

In *„Gazette médicale de Paris”* :

Le traitement esthétique des abcès du sein, 1913.

In *„Echo Médical du Nord”* :

La théorie de Handley devant la pratique, 1927.

In *„Société belge de Chirurgie”* :

Contribution à l'étude des tumeurs abdominales à point de départ inconnu in samenwerking, 1908.

Spondylite traumatique et épiphysite traumatique, 1921.

Paralysie spastique du membre supérieure traitée par la section de l'épitrochlée, 1925.

Fracture spontanée de fémur au niveau d'un kyste de l'os; guérison, 1926.

Cholécystectomie et cholécystostomie, 1926.

Paralysie spastique du membre supérieur traitée par section de l'épitrochlée (suites éloignées), 1927.

Lymphangiome de la face traitée par injections sclérosantes, 1927.

Occlusion intestinale par étranglement dans une fossette rétrovésicale, 1927.

Traitement des lymphangiomes par les injections sclérosantes, 1929.

Un cas de kyste du creux poplité guéri par une injection sclérosante, 1929.

Les tumeurs malignes primitives des os longs (rapport pour la séance extraordinaire) (in samenwerking), 1929.

Les artérites et les gangrènes par artérites (rapport pour la séance extraordinaire) (in samenwerking), 1930.

Traitement chirurgical du cancer du sein, 1932.

A propos d'un cas de chirurgie nerveuse périphérique, novembre 1933.

A propos de la néphroptose et de son traitement, février 1936.

Spondylose rhizomélique traitée par parathyroïdectomie unilatérale, avril 1936.

In „Vlaamsch Natuur- en Geneeskundig Congres” :
Heelkundige behandeling van longemphyseem, 1911.
Over behandeling van aderbreuken, 1913.
Plaatselijke anesthesie bij breukoperatiën, 1919.
De theorie van Handley in de uitbreiding van den kanker der borstklier, 1924.
 In „Geneeskundig tijdschrift voor België” :
Over differentiaal diagnose bij akute appendicitis, 1933.
Pathologische beteekenis der algemene akute heelkundige besmettingen, juni 1943.
Akute galblaasontsteking en cholecystectomie. November 1934.
Over sporttraumas. Maart 1935.
Astragalectomie in de tuberculosis van de voet. Juli-augustus 1935.
Beschouwingen over akute gewrichtsontstekingen. November 1935.
Post-operatieve thrombose en embolie. April 1936.
Biopsie, haar gevaren, haar voordelen. Maart 1937.
Heelkundige behandeling van de zevenoog. April 1938.
Een en ander over akute osteomyelitis. Juli-aug. 1938.
Uit de historiek der bloedtransfusie. Jan. 1939, febr. 1939, maart 1939.
 In „Journal belge de Gastro Enterologie” :
Le traitement chirurgical de la cholecystite non lithiasique, mai 1938. Rapport pour la séance extraordinaire du 26 juin 1938.

ARTHUR DE GROODT (1883-1952)

1925

Arthur, Petrus, Henricus De Groodt werd geboren te Antwerpen op 15 maart 1883 en is aldaar overleden op 29 april 1952.

In 1910 behaalt hij zijn doctorsdiploma in de genees-, heel- en verloskunde voor de centrale examen-kommissie te Brussel, nadat hij te Leuven gestudeerd heeft. Daarna doet hij studiereizen naar de universiteit te Amsterdam (1910) en naar klinieken te Parijs met het doel zich te specialiseren in de urologie.

In 1912 vestigt hij zich te Antwerpen als praktiserend specialist voor de urinaire organen en de geslachtsziekten. Van 1913 tot 1914 wordt hij tevens konsulerend specialist-uroloog in het kindergasthuis Marie-Louise te Antwerpen.

Als gevolg van de oorlogsomstandigheden wijkt hij in 1914 uit naar Engeland waar hij aanvankelijk werkt in Londense hospitalen. Einde 1915 vertrekt hij naar Glasgow, waar hij zich aan de universiteit met alle kracht toelegt op de pathologische anatomie, de bacteriologie en de algemene pathologie. In 1916 wordt hij aangesteld als assistent-demonstrator in de pathologische anatomie aan de universiteit te Glasgow. In 1917 wordt hij aan dezelfde universiteit als assistent belast met een gedeeltelijke leeropdracht in de pathologische anatomie en de bacteriologie en wordt lid van de docerende staf van de universiteit. Van 1917 tot 1919 is hij tevens patholoog-anatoom en bacterioloog in het Royal Sick Children Hospital te Glasgow.

In 1919 keert De Groodt naar Antwerpen terug en herneemt er zijn specialistenpraktijk. Ondertussen blijft hij onverminderd zijn aandacht besteden aan de grondwetenschappen. Hij doet talrijke studiereizen naar Nederlandse, Duitse en Franse laboratoria, waar hij zich op de hoogte stelt van de laatste aanwinsten op het gebied van de pathologische anatomie, de mikroskopische morfologie, de embryologie en de urologie.

In 1924 wordt hij benoemd tot diensthoofd van de dienst van pathologische anatomie en bacteriologie van de Burgerlijke Gasthuizen te Antwerpen.

